

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR
GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Växtvärk

Bengt Lindfors: Spela en roll—bli aktiv

O - Jolleklubb bildad

Majorna på bilduppslaget

"Vett till sjöss?" av Jan Cederlöf

Strandhugg i Åbo

Kurser att välja på.

Reine Odell pratar vattenpolo

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

NUMMER 3 · APRIL 1961
ÅRGÅNG 10 · PRIS 1:—

Den populära
OPTIMISTJOLLEN

DIMENSIONER:

Längd 231 cm	Mast 235 cm
Bredd 113 cm	Vikt 45 kg
Höjd 35,6 cm	Segel 3,5 m ²

Komplett byggsats med flytplast och segel
i färg ..... Kr 325:—

V. H. T. BÅTVARV

Lunderskov
DANMARK

Upplysningar:

UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13
Tel. 20 09 20/261

Växtvärk

Göteborg håller på att utvecklas till en storstad. Vår stad har blivit alldeles för stor, tycker en del, den borde inte ha varit mer än hälften så stor. Saker och ting som blir för stora blir lätt oformliga och ohanterliga och oftast svåra att handskas med. Detta kan gälla en möbel, en bil, ett problem och — en stad.

En viss naturlig växtvärk är väl inte mycket att säga om. Den finns hos de växande unga och kan ej heller undvikas i en expanderande stad. När en dylik stad fått den yta och folkmängd som Göteborg insmyger sig emellertid lätt otrivsamma företeelser, som motverkar de goda krafternas arbete i att utveckla och stimulera. Storstädernas otrivsighet tycks ha en speciellt olustig inverkan på barn och ungdom. I städerna florerar massor av destruktiva faktorer, som utgör en ständig fara mot det som växer och skall formas.

Man kan naturligtvis ha många olika meningar om hur ett barn- och ungdomsvänligt samhälle skall se ut. Vad det däremot knappast råder tvivel om, det är att vi ännu inte lyckats uppnå något särskilt gynnsamt resultat med de senaste decenniernas samhällsplanering därvidlag. Även om bostäderna har hög teknisk kvalitet så brister det mycket, för att inte säga det mesta, när det gäller att tillgodose de unga människornas behov av rörelse och ljudaktivitet. Om man hänvisar ungdomen till andra platser att bullra på, så blir det lätt tomma ord. De allra flesta av oss hänvisar helt lättvindigt till andra, diffusa och oftast obefintliga platser, där vi vill att deras aktivitet skall få utlopp.

Grönområdena blir mindre och mindre, själv bor jag i en fastighet, där bilarna stulit det mesta av det som fanns av lekyta för de minsta telningarna. För de något äldre barnen finns det inga friytor

alls. Om fritidslokaler och behovet av sådana är vi snart tillbaka i rena "medelåldern". En mängd människor i bestämmande ställningar tänker i barackstil och önskar "energiska" tag av ungdomen, exempelvis med spade och med hammare. Man frågar sig bara: Var kan jag gräva i denna stad? En from önskan i sammanhanget är också att alla sneda, fula, osnygga, olämpliga baracker snart skulle ta slut.

Åtskilliga städer i landet har en genomtänkt planering om hur de här frågorna skall skötas. Man har en norm för utvecklingen och man har uppnått politisk enighet om hur tagen skall tas. Sak samma gäller stödet åt det fria och frivilliga ungdomsarbetet.

Nog har Göteborg sådana traditioner att bevara, att man kunde sluta med utredandet av den förebyggande verksamheten vid det här laget. Under tio år har man inte gjort annat på det här området. Nu är det plats för handling.

K. A.

Brevlåda

Svar till P. M. i Majorna. Redaktionen har frågat hos ungdomsbyrån och kan meddela, att den nya ungdomsgården i Majorna väntas bli färdig någon gång på nyåret 1962. Det är dock säkrast enligt byggherrarna att inte räkna med någon definitiv inflyttning i den nya ungdomsgården förrän under mitten av vårterminen 1962.

Svar till Elias Karlsson. Vi alla är en tidskrift, som är politiskt och religiöst obunden. Av den anledningen är vi förhindrade att publicera Ert epos. Tack emellertid för att Ni läser vårt anspråklösa blad.

Meddelande till läsekretsen. Vi alla utkommer under månaderna februari—maj samt september—december. Pressläggning omkring den 1 i vardera av dessa månader.

Red.

Samspel

GÖTEBORGS BOSTADSFÖRETAG kan nämnas som ett av de allmännyttiga bostadsföretag i staden som med vett och vilja, och f. ö. icke så litet social patos, har gått in för att samarbeta med den ungdomsvårdande myndigheten. Vi kan peka på god samverkan ifråga om etablerandet av den nya Mossebergs Ungdomsgård men också på fördomsfria och realistiska förhandlingar om lokalupplåtelse för ungdomsarbete i en mängd nya bostadsområden. En dylik samverkan mellan hyresvärd och barnavårdsnämnden kan hjälpa och stödja åtskilliga människor, icke minst bland ungdomen, att finna en väg med sin egen utveckling. Praktiskt, föredömligt och naturligt och värt att notera och glädjas åt.

Instruktörskonferens

Ungdomsbyrån inbjuder då och då de inom staden verksamma distriktsinstruktörerna (sekreterarna, konsulenterna etc.) till överläggningar. Helt nyligen samlades man i Kviberg och Gamlestaden för att dryfta gemensamma problem. Ett tjugotal sådana huvudfunktionärer har kommit tillstådes varje gång och likväl fattas det några organisationers instruktörer av skilda anledningar.

Vid senaste tillfället diskuterades ungdomsarbetets lokalfråga inom Stor-Göteborg. Många, icke minst för den ungdomsvårdande kommunala myndigheten, värdefulla erfarenheter kom fram i diskussionen. Vi kan konstatera att träffarna har en både inspirerande och överbryggande karaktär. Som avslutning denna gång visades Svenska Scoutförbundets nya film med en kort introduktion av förbundets konsulent här i staden. Nästa gång blir det en annan organisation, som talar om för sina kolleger hur vederbörande arbetar.

Kvibergs fritidsgård och det nya Gamlestadens Medborgarhus förevisades under sakkunnig ledning.

Nästa samling blir i början av höstterminen.

SS:s handledarkurs

På vår rusning genom Östra Hamngatan sprang vi rakt i armarna på en av stadens kraftigaste polismän, *Bengt Lundström*, som inom ungdomsarbetet är välkänd scoutledare och scoutorganisatör. Vi tyckte att vi borde fråga litet om den handledarkurs, som Svenska Scoutförbundet arrangerade för bl. a. göteborgs-scoutledare den 8—9 april i Stenungsund.

— Svenska Scoutförbundet och dess göteborgsdistriktet satsar mycket hårt på att få fram s. k. handledare inom scoutarbetet. Det gäller att genom dessa kurser söka skola nuvarande scoutledare för uppgifter som kursledare och för uppgifter med att "dra igång" nytt arbete.

Scoutförbundet har sänt ner tre instruktörer för denna utbildningskurs, som vi väntar oss mycket av. Programmet omfattar bland annat föreläsningar och grupparbete i metodik, där det gäller att få människor att lära, och få dem att arbeta i grupp. Speciell tonvikt kommer att läggas vid nydaningsarbetet och vidare kommer vi att visa på vägar till ledarnas vidareutbildning. Överhuvudtaget har utbildningen av ledare en mycket stor plats på vårt schema, påpekade Bengt Lundström, innan han ilade vidare till nya uppgifter.

Insändare

Har möjligen Vi allas redaktion besökt Biskopsgården? Troligen inte, därför det är en stadsdel som de flesta göteborgare inte vill vara med om att känna. Myndigheterna tycks också ha glömt bort stadsdelen när det gäller lokaler för ungdomsverksamhet. Vi saknar en ungdomsgård i både norra och södra området. När kan vi vänta oss att få sådana? Det gäller inte bara att fösa ihop människor i en sovstad. De kommunala myndigheterna får också se till att vi får lite trivselanordningar härute!

Per S.

Bengt Lindfors kommer igen:

Spela en roll – bli aktiv!

Ungdomskonsulent Bengt Lindfors i Stockholm, känd programman och inspiratör i ungdomsarbetet, återkommer här med en ny artikel om program. Ett av hans goda råd lyder: "Vill Du vinna en människa, ge henne en roll . . ."

I en föregående artikel har jag tagit upp föreningens programproblem på det sättet, att det först och främst är fråga om att få alla i arbete — ett arbete, som de flesta går och längtar efter. Och vad det egentligen berodde på var i vilken mån vi kunde skaffa fram arbetsuppgifter, som passade alla och som räckte till för alla.

Gör upp en lista över vilka arbetsuppgifter din förening kan erbjuda — uttalade jag hotfullt, innan jag lade ner pennan förra gången.

Men låt oss ta upp den tråden igen och tag gärna fram listan, som du författat. Nu tar jag genast nästa steg: Det räcker inte med uppgifterna! Det måste också finnas en ram kring uppgiften. Nu kan man naturligtvis säga att själva föreningen och dess program är ramen — men så lätt klarar vi oss inte ur knipan.

Vad är det egentligen vi går och smålängtar efter och som skulle kunna tillfredsställas i föreningen? Kontakten med människor — ja, men vidare. Mycket av det som sätter färg på tillvaron — som glittrar och leker, som målar med fantasi. Skall vi ta till med *en bit vardagsskådespel*, där man kan spela en roll, stor eller liten, allvarlig eller lustig.

Ja — jag tror att föreningsarbetet från hela arbetsuppläggnings till det enskilda mötet skall ha mycket av vardagsteater och roller åt var och en. Situationer och möjligheter skall vävas i varandra till handling och strävan mot ett visst håll och det skall, precis som i den riktiga teaterpjäsen, finnas stegring och rytm, handling och sidointrig och personer som går ut och in.

Det finns många sorts föreningar och många sorters verksamhet men det finns

många sorters teater också. Det finns allt från det enkla spektaklet till den högstämnda dramatiska dikten och alla sorter kan bli bara "buskis" om man inte tar till vara innehållet utan att rollinnehavarna spelar för sig själva och tror att scenen är deras och att de är viktigare än pjäsen . . .

Så skall jag kanske berätta varför jag kommit till den här slutsatsen. Och jag kan lika bra börja i går då jag var på en kurs för scoutledare och medverkade med några olika saker. Deltagarna hade kommit dit i ambitiös iver för att lära sig de matematiska möjligheterna för att bedriva scoutarbete. De satt med sina block och antecknade ett och annat. — Det föll mig in att låta dem spela en roll var. En enkel situation där var och en fick skildra en dröm som vi påstod att han eller hon haft föregående natt. Ett gäng flickor skulle var och en berätta och med gester beskriva en klänning som de drömt om på natten. — Efter de tio funderingsminuterna kom deltagarna tillbaka och så trädde de fram var och en fyllda av en personlig iver, spelade rollen av drömberättare, såg sig själva, beskrev och *lyste av iver*. — Eller i ett annat sammanhang grabben som skulle berätta om den dröm han haft att få spela "sitt livs roll". En grabb från hemgårdens öppna verksamhet, som aldrig sagt ett ord i ett ordnat sammanhang — han blev plötsligt fylld av liv och berättade med ord och handling en liten intelligent historia — därför att vi givit honom ett spel att spela med i.

De här små upplevelserna betyder naturligtvis ingenting ställda för sig själva. Men när man drar streck mellan de iakttagelserna och andra så står det där all-

deles uppenbart att sättet att engagera människor det är att ge dem eller låta dem forma sig roller. Det behöver inte alls vara fråga om sådant som rent naturligt gör sig som teater — att ge underhållning. Vad är egentligen den ambitiösa protokolluppläserskan annat än någon, som vill att man skall lyssna till henne och hennes ordskapelser? Vad är det som driver gruppen som svarat för de praktiska detaljerna i kvällens servering med de vackra borden och blommorna och de själva uppsträckta och beredda att gå in och fylla sitt värv? (I det sista fallet naturligtvis om de fått forma detaljerna själva och inte bara fått tillsägelsen: Gör det här.) När det gäller det där med serveringen så tränger det sig på massor av minnen och jag väljer ut pojkursen Avdelning Herrar vid ungdomsgårdarna i Stockholm. Dessa 15-årspojkar skulle en cirkelkväll bjuda en flickklubb. Och vilken regi och vilken möda för smörgåsar och bordsdekor. Och när flickorna kom! Pojkarna uppsträckta, nykammade, finklädda, ensamma mellan himmel och jord, var och en med sin uppgift att ta hand om och lotsa en flicka till bordet. Det här är fest och vi skall visa — andades det ur inlevelsen.

Men tag föreningslivet igen och är inte den tränade debattören inne i ett skådespel, där orden förtrollar eller väcker motstånd men för talaren själv är det en scen i en större pjäs. Eller klubben jag gästade en kväll i vintras som arbetat i tre månader för att förbereda en fest, där ett tjugotal handicapade ungdomar var gäster, Det var roller att spela — omtänksamma, trivselskapande, och alla var medvetna om att små och stora roller rymdes i pjäsen. Ungdomarna, som uppvakta- de vårt ledarråd en kväll, gav sina synpunkter på saker som var trassliga i gårdssammanhanget. Visst spelade de också teater. Från flickan, som logiskt påpekade hur litet vi egentligen brydde oss om flickorna, till den mera ordkarge killen, som egentligen bara sa, att han tyckte det var för "knöligt" — men han muttrade det med inlevelse.

— — — —
Med det här vill jag således ha sagt följande.

Det finns ett sätt att vinna människor. Och det sättet är att ge dem roller! I den enkla tävlingssituationen i klubben blir uppgiften en helt annan om vi ger tävlingen en ram, om kapplöparna blir småborgare och alla flickorna sjöjungfrur och om de, som skall visa sina yrken, blir en turistgrupp som färdas i främmande länder. — Eller kvällsprogrammet som består av några som man velat få fram att sjunga eller läsa — det kan bli en helt annan sorts upplevelse om det presenteras inom en liten musicalram eller i tv-fönstret eller som en liten varieté där varje nummer har en syftning på en situation eller miljö. En tidningssida, en serie annonsfilmer — människor i andra roller än sina egna vardagsvana.

Och vårfesten med föräldrar inbjudna till naturvandring eller fisketävling, som rymmer en så oändlig massa roller. Vilken fantasi kan inte ett par tre ungdomar ge åt utformningen av fiskeståndet, där fiskarna tas emot. Pojkar i fiskartröjor och med bessman — eller dom fyra fem som skall visa hur man dukar en familjemåltid i en skogsbacke. Det rymmer tacksamma detaljstudier för skådespelarbegåvningar.

Och diskussionerna, som ibland kan vara trögstartade därför att var och en skall föreställa sig själv, de blir genast mycket mer dramatiska om deltagarna får spela andra personer i en debatt som är förlagd till en hellensk folkförsamling eller domstolen i en svensk mellanstad eller till den offentliga estraden där samhällets grädda diskuterar ungdomsbrottsligheten. Då har var och en en roll, som till en början kan vara långt ifrån den egna inställningen, men som i så fall bidrar till

TV-tittut

Folk skulle använda mindre tid för TV om de kunde komma ihåg vad de brukade göra om kvällarna, innan den blev uppfunnen, påpekar en okänd tänkare i en tidskrift.

CFN:s allmänna utbildningskurs

Centralförbundet för nykterhetsundervisning anordnar en allmän utbildningskurs i alkoholfrågan för organisationsledare, studie- och ungdomsledare m. fl. under tiden 3—21 juli 1961 vid Västkustens ungdomsskola, Ljungskile. Kursen omfattar bl. a. alkoholbrukets individuella och sociala verkningar, det samhälleliga nykterhetsarbetet, nykterhetsupplysningens metoder samt folkrörelsernas verksamhet för nykterhetens främjande — särskilt verksamheten bland ungdom. Betydande utrymme ägnas åt såväl lagstiftningens olika aspekter som de positiva åtgärder av olika slag, som hör till nykterhetsarbetets nyorientering. Vidare behandlas föreläsningsteknik. Undervisning bedrivs omväxlande

genom föreläsningar, praktiska övningar, demonstrationer, grupparbete och gemensamma diskussioner. Som föreläsare anlitas specialister på olika ämnesområden. Deltagarna får fritt uppehälle under kurstiden och fria resor från hemorten och åter samt fri kurslitteratur. Ingen kursavgift

Före kursen skall deltagarna läsa den av CFN utgivna boken "Alkohol — vanor och verkningar".

Ansökningar inges till Centralförbundet för nykterhetsundervisning, Oxenstiernsgatan 11, Stockholm NO, senast den 10 maj. I ansökan bör lämnas uppgift om ålder, yrke samt i förekommande fall medlemskap och uppdrag inom organisationer av olika slag.

att befästa den egna inställningen. Och går man upp i spelet så tar man den egna rollen i kragen och för den till rätta.

— — — —

Men vad blir det med föreningens program och verksamhetsinriktning?

Föreningens program är pjäsens budskap. I dess riktning skall alla de olika scenerna fogas och den väsentligaste vinsten blir en stor skara aktiva medlemmar. En stor grupp medlemmar, som genom olika uppgifter fått *visioner* och lärt sig att omsätta dem i handling. Visionerna vill breda ut sig och fordrar större visioner. Den enkla rollen kräver en fortsättning och så för spelet framåt.

— — — —

Nu kommer redaktören och gruffar för att jag hade lovat att ge praktiska tips för programverksamhet. Varför skulle jag göra det? Tips är det inte brist på — tvärtom. Och det väsentliga är ju ändå detta att få människor aktiva. Få människor att gripas av visionen bakom en roll. Och vad bryr sig sedan den aktiva medlemmen om tips och uppslag. Sådant går han ju själv och bär på — det ger han uttryck för bara någon ville räcka honom förlösningens trollspö.

Radio/TV:s möjligheter

"Visst skvalar det som från en svensk regnssommar om mångt och mycket, men det förhindrar inte att mängder av program äger ett utomordentligt bildningsvärde. Sveriges Radio/TV ger aktuell orientering, möjligheter till kulturupplevelser, information om vetenskap och samhälle, enskild undervisning i skilda ämnen — alltsammans eller dock det mesta på ett sätt som icke något annat medium har möjlighet till, med avseende på folkets totalitet. Därmed icke sagt att övriga med ovannämnda aktiviteter verksamma rörelser och institutioner är totalt utspelade och överflödiga och därför själva bör påskynda sin ändå förestående snara hädanfärd. Ofrånkomligt är emellertid att radio/TV som media i många hänseenden äger unika möjligheter och har en i det närmaste ovärderlig betydelse för allmänbildning och kulturkonsumtion.

Ibland har man på folkrörelsehåll varit obenägna erkänna detta. Istället har man här sett en kultur- och bildningsfara, vilken hopat svårigheter för den egna verksamheten och ibland nästan hotat den till livet. Bakom ett sådant resonemang ligger ofta en steril konservatism, som gjort medel till mål. Man tillmäter (kanske omedvetet, men det gör inte saken bättre) a priori ett möte mervärde gentemot ett TV-program, samtidigt som man mer eller mindre självklart utesluter möjligheten att brister i den egna verksamhetens utformning, innehåll och målsättning kan vara orsak till de kärvare arbetsförhållandena".

(Herman Holmgren i *Kristet Forum* nr 9—10 1960.)

Välgrundad optimism

Utvecklingen inom jolle-sporten är lavinartad. Ungdomsbyråns byggiv följes upp av en serie arrangemang med trivselskvällar, läger, seglarskolor och jollelandskamp. Läs här om ett av arrangemangen.

Optimistjolleklubben är bildad! Val av styrelse har förrättats och har fått följande, förtroendeingivande sammansättning: *Ivar Ahlgren*, Långedragsegelsällskap, *Ragnar Myrén*, GKSS, *Arne Svensson*, Segelsällskapet *Æolus*, *Rune Svensson*, föräldrarepresentant, *Stellan Andersson*, GöteborgsPosten, *Göran Ericson*, ungdomsbyrån, samt ungdomarna *Håkan Bergqvist*, *Gunne Stenhagen* och *Elisabet Frejd*.

Klubben bildades fredagen den 24 mars vid en seglarträff med optimistjollebyggare och/eller — ägare på Burås ungdomsgård. Det går inte att ta miste på intresset för detta lilla flytetyg, som kallas för optimistjolle. Sammankomsten på Burås gav syn för sängen. Små, käckä "seglare" och deras föräldrar blev till slut en så stor skara att lokalen knappt räckte till.

För många var väl besöket på en ungdomsgård det första, men hade man väl letat sig fram till gården var det sedan ingen svårighet att finna platsen för sammankomsten. Vägar var utstakade som farled!

Personalen på ungdomsgården hade gjort allt för att evenemanget skulle få en så festlig inramning som möjligt. Ingenting saknades heller — segel, vimplar, flaggspele, lanternor och frälsarkransar allt fanns på plats, smakfullt arrangerat.

Underhållningen som bestod av musik, sång och lekar sköttes av föreståndaren och hans medhjälpare på ungdomsgården.

Dessutom hände en del annat under kvällen. Olympiaseglaren *Göran Andersson* från Marstrand, som själv är mycket intresserad av optimistjollen, gav ungdomarna en del goda tips om hur man bör uppträda till sjöss, bl. a. sade han, "att det bästa med seglingen är det goda kamratskap, som uppstår mellan ungdomar som har segelbåt. På sjön är det en oskriven lag, att man ska hjälpa varandra".

Assistent *Göran Ericson*, från ungdomsbyrån, som är den drivande kraften bakom framgångarna med optimistjollen i vår stad, redogjorde för sommarens seglingar. En del seglarskolor kommer att anordnas under våren där de som vill pröva på hur det är att segla en optimistjolle, kan få göra det i båtar som lånas ut. Det blir seglarläger på *Æolusön* och som krona på verket — trelandskamp i optimistjollesegling, vilken kommer att förläggas till Göteborg någon gång under september månad.

Maj-Lis Niclasson i Burås ungdomsgårds föräldraförening (BUFF) överlämnade som symbol för den byggsats, som skänkts till gården, en modell av optimistjollen, vilken

Ungdomsrådets samarbetskommitté kallar till konferens

som hålles den 7—10 maj 1961 i Västerås enligt det utsända programmet från URSK, ungdomsrådet och undomsstyrelsen i Västerås. Arrangörerna och konferensledningen har valt "Ungdom inför 60-talet" som röd tråd i sitt konferensprogram och har byggt upp konferensen kring två huvudtema, nämligen

"ungdomsvänlig samhällsplanering" samt "den nya skolan och föreningslivet".

Förhandlingarna äger rum i stadens nya Folkets Hus och dess biograf Cinema. Hotell och restaurang finns även där. Ur programmet kan vi vidare nämna, att docent Ingvar Johannesson och pastor Ludvig Jönsson den 7 maj föreläser om miljö och tendenser i morgondagens samhälle. Måndagen den 8 maj försiggår ett estradamtal om "Ungdomsvänlig samhällsplanering", vilket berör utformningen av vårt samhälle, hur vi bygger våra skolor, gemensamhetslokaler och friluftsanläggningar med hänsyn till barn och ungdom.

Det blir vidare föreläsningar och debatt om "Kommunerna och ungdomsarbetet" och information om Statens Ungdomsråd, den sistnämnda saken handlägges av statsrådet Sven af Geijerstam. Man kan också förlusta sig med utställningar och vistas i

"snackbarerna", d. v. s. mindre utställningar med rådgivare och "experter".

"Den nya skolan och föreningslivet" är rubriken på ett estradamtal, som inleder tisdagens arbete och under onsdagen sysslar man bl. a. med "progressivt ungdomsarbete", d. v. s. frågor rörande ungdomsarbetets pedagogiska metodik.

På schemat står mycket grupparbete och deltagarna får också möjligheter att bese Västerås, möjligheter för barn och ungdom ifråga om ungdomslokaler o. d.

Förhandlingar avslutar konferensen den 10 maj. Beträffande representationsreglerna kan nämnas, att varje ungdomsråd (motsvarande organ, d. v. s. kommunal ungdomsstyrelse eller -delegation) har rätt att sända obegränsat antal deltagare till konferensen, Brogården, Västerås.

Konferensens adress är: URSK-konferensen, Brogården, Västerås. (Anmälan senast den 10 april.)

— — — —

För Göteborgs vidkommande kan nämnas, att barnavårdsnämnden utsett ordföranden i ungdomsdelegationen, L.-E. Skarin, ordföranden i Burås ungdomsråd, Sven Essle samt ungdomskonsulenten Kjell Andersson att delta i konferensen.

---

gåva ordföranden i ungdomsrådet, Sven Essle, i varma ordalag tackade för.

En kommunal institution — ungdomsbyrå, en stor dagstidning — Göteborgs-Posten, en välvillig uppslutning av framstående ledare från de olika segelsällskapen i gemensam aktivitet för att göra det möjligt för unga pojkar och flickor att få de första lärospånen i seglingens konst i båtar som de själva byggt, har redan gett ett gott resultat. Över 150 optimistjollar kommer att segla i våra farvatten i sommar. Inte att undra på, att det var en seglarträff i optimismens tecken!

J. C.

Pogo producerar

Tiotusentals personer i detta land har förtroendeuppdrag inom föreningslivet. För att hjälpa dem att göra en ännu bättre insats och öka föreningslivets effektivitet har framställts ett helt nytt instruktionsmaterial i modern föreningskunskap. Det utgöres av sex bildband, som behandlar sådana ämnen som föreningslivet i det moderna samhället, hur en styrelse skall arbeta samt ordförandens, sekreterarens, kassörens och studieledarens arbetsuppgifter.

Bildbanden har utarbetats av redaktör Björn Björnström efter ingående konsultationer med specialister inom organisationslivet. Han har biträts av konstnärinnan Kerstin Ostwald, som utfört vackra och instruktiva teckningar. Materialet förlägges av Pogo Produktion.

Ett nytt Majorna växer fram

Vi alla presenterar på vidstående bild hur det nya Majorna kring Karl Johansgatan håller på att växa fram. Av speciellt intresse för läsekretsen och alla som sysslar med ungdomsarbete och föreningsliv, är utformningen av gemenskapsutrymmena vid Chapmans Torg. Samlingslokaler, ungdomsgård och bibliotek kommer att få sin plats här.

Vid planläggningen av samlings-salar och ungdomsgård har samarbete etablerats mellan företrädare för samlingslokalstyrelsen och ungdomsbyrån. Dessa centrumlokaler har ritats av arkitekterna Lund och Wallentin och byggherre är byggmästare Gunnar Brannefors.

Stadsdelens intressen "försvaras" av Karl Johans Ungdomsråd, som tillsammans med föreståndaren vid Majornas Ungdomsgård deltagit i planeringen. Ett friskt initiativ — om vilket Vi alla tidigare be-

väntan: när är ungdomsgården färdig att tagas i bruk. Enligt senaste uppgift kan vi vänta oss att byggnaden invigas någon gång på våren 1962.

*

På tal om den nya ungdomsgården . . .

Vi sitter och samtalar med föreståndaren vid Majornas Ungdomsgård *Edvin Olsson*, och frågar om planer och idéer med den nya gården:

— Den nya ungdomsgården kommer att ge oss helt andra möjligheter än tidigare att bedriva ett konstruktivt ungdomsarbete. Det är ju också så att man är mera ovarsam med gamla och ruffiga lokaler, d. v. s. sådana som vi haft här vid Timmermansplatsen. Det har också varit svårt de senaste åren att kunna skapa något beständigt i arbetet på grund av att vi haft

UNGDOMSGÅRD vid nya Chapmans

rättat — gjorde ungdomsrådet genom att utlysa en uppsatstävling i stadsdelens folkskola om bl. a. den nya ungdomsgården. Vi alla kommer eventuellt att återkomma med någon eller några av uppsatserna.

Ungdomsgården kommer att betjäna både föreningsarbete och fritidsgrupper i övrigt. Det blir väl tillgodosett med studie- och klubbbrum, möjligheter ges för fest och lek, hobby och hantverk. Sommartid kan ungdomsgården användas som vandrarhem och har inrättats därefter.

Ungdomarna får 550 m² att trivas på vartill kommer samlings-salen med plats för 150 personer och studierum. Den mera bullrande delen av ungdomsverksamheten får sin plats i källarvåningen, medan övriga utrymmen för mera lugn verksamhet — samt expedition och samlings-salar — är belägna i tvåvåningsbyggnadens övervåning. Första våningen innehåller affärslokaler.

Många undrar med nyfikenhet och för-

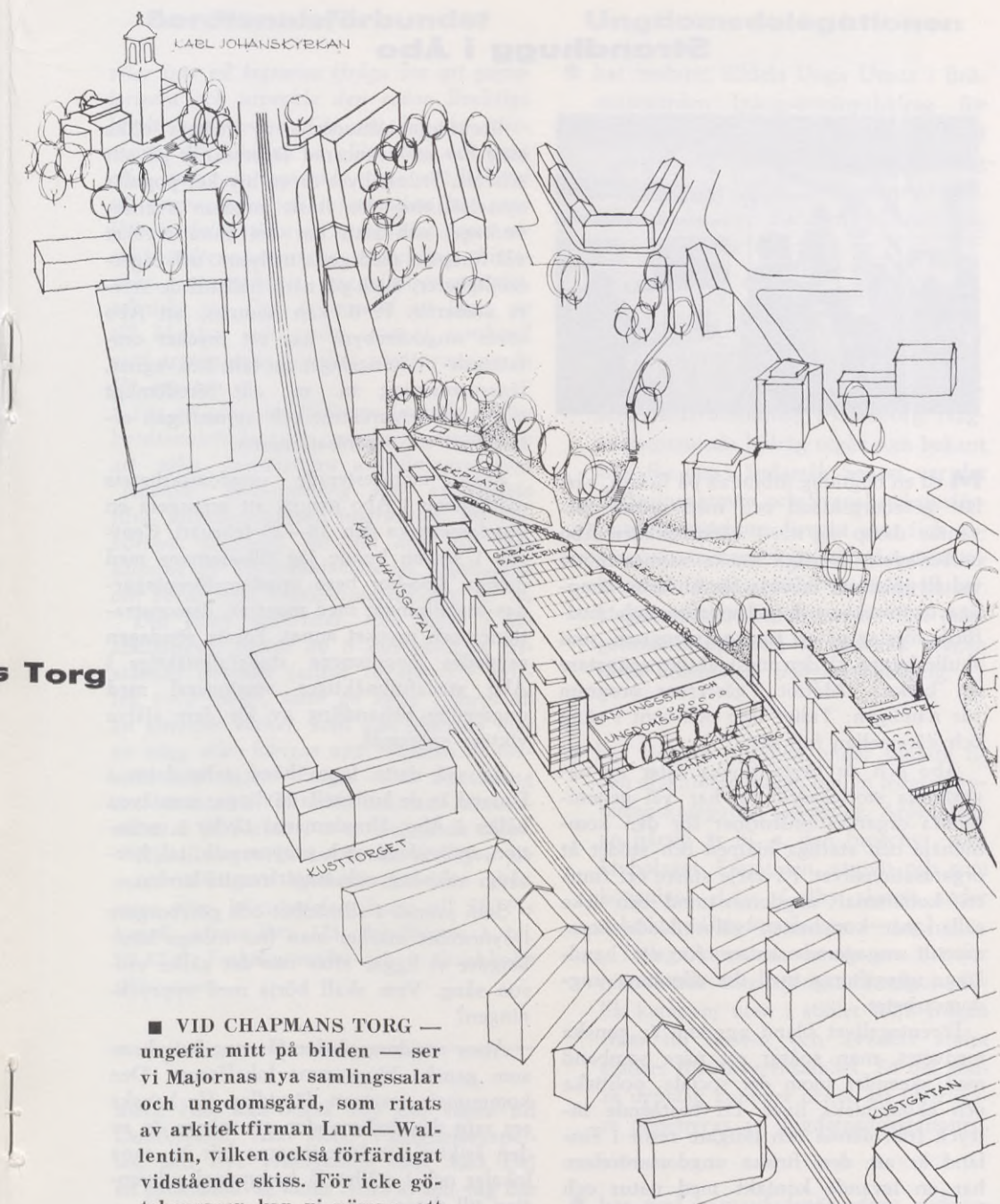
rivningshotet över oss.

— Vilken stil kan vi vänta oss på den nya ungdomsgården?

— Det beror till en del på det befolkningsunderlag som kommer att finnas i de nybyggda, omkringliggande bostadsområdena. Vi kommer emellertid att visa upp en del nya verksamhetsformer, som de nya lokalerna lämnar utrymme för. Så hoppas vi på att ungdomsföreningarna möter upp och låter sina sektioner eller klubbar jobba på gården. Vi behöver deras hjälp att bygga upp en aktiv fritidsverksamhet.

— Hur känns det att behöva flytta från den gamla gården?

— Man kan inte komma ifrån, slutar *Edvin Olsson*, att den gamla gården haft en viss atmosfär, som det inte blir så lätt att få fram i den nya byggnaden. Kanske blir det en smula sterilt till en början. Men med gemensamma ansträngningar skall vi säkerligen få stil på den nya ungdomsgården.

■ VID CHAPMANS TORG —
 ungefär mitt på bilden — ser
 vi Majornas nya samlingsal
 och ungdomsgård, som ritats
 av arkitektfirman Lund—Wal-
 lentin, vilken också förfärdigat
 vidstående skiss. För icke gö-
 teborgaren kan vi nämna, att
 denna text är placerad unge-
 fär vid platsen för Majnabbe-
 hamnen, där Englands- och
 Fredrikshamnsbåtarna angör.

Strandhugg i Åbo

Med en högtidlig inbjudan på fickan, vårlätt göteborgsklädd och med spänd förväntan damp jag ner i vänortsstaden Åbo härförleden. Trevliga finska vänner mötte vid flygplatsen, iklädda för klimatet lämpliga överrockar och pälsmössor, och medförde förslag på ett tredagarsprogram, som skulle kunna få den mest aktive spänstare att blekna. Mottot i gästernas program var nämligen: Tidigt upp och sent i säng och däremellan full fart.

Åbo och de flesta finska orter av någorlunda storleksordning har väl genomtänkta organisationsformer för den kommunala och statliga hjälpen och stödet åt organisationslivet. På varje större ort finns en kommunal ungdomsnämnd och icke sällan har kommunen välutbildade kommunalt engagerade ledare för att handlägga uppgifterna med det allmänna ungdomsarbetet.

Föreningslivet bland ungdom är ganska medvetet, man spårar ett nära samband med skeendet inom det sociala, politiska och ekonomiska livet. Ett bestående intryck från denna och tidigare resor i Finland är att den finska ungdomsrörelsen har en levande kontakt med natur och landsbygd. I folkdansuppvisning och tal-körer spelar folksagor, bondemotiv och naturskildringar en väsentlig roll. Det fosterländska har också sin givna plats i program och sammankomster.

Scoutorganisationerna av många olika slag har en avancerad lägerteknik på sitt schema. Friluftslivet är en mycket populär sysselsättning för finsk ungdom överhuvudtaget och man har det ännu mycket väl förspänt med goda utflykts- och lägermöjligheter, även på nära håll till de större städerna. F. ö. kan nämnas, att Åbo stads ungdomsbyrå har ett mycket omfattande utlåningslager av tält, kokvagnar, lägerutrustning m. m., allt föredömligt skött och organiserat och synnerligen efterfrågat av organisationerna.

Man manifesterade ungdomsarbetets möjligheter i Åbo genom att arrangera en ungdomsvecka den 18—26 februari. Centralt i staden kunde jag tillsammans med många Åbo-bor bese ungdomsföreningarnas utställningar med montrar, demonstrationer och mycket annat. Första söndagen samlades ungdomens stadsfullmäktige i Åbo stadsfullmäktiges sessionssal med ungdomlig behandling av för dem själva viktiga spörsmål.

En vid detta laget känd arbetsform i Finland är de kulturella tävlingar som även hålles i Åbo. Ungdomarna tävlar i recitation, individuell- och gruppmusik, tal, körsång, solosång och teaterframträdanden.

Som svensk i allmänhet och göteborgare i synnerhet märker man hur många hästlängder vi ligger efter när det gäller unison sång. Vem skall börja med upprykningen?

Åbos ungdomsgårdar får nog betecknas som ganska blygsamma lokalforum. Den kommunala insatsen därvidlag får kanske ses mot den bakgrunden att många är av den åsikten att föreningarna bör ha egna lokaler och i stället få kommunal subvention till dessa.

Ungdomsbyrån i Åbo ligger vid Västra Strandgatan 13 B och vår vän och ungdomskonsulent heter Kalevi Perho, om Ni skulle ha lust att besöka honom och höra

Bordtennisförbundet

vilar inte på lagrarna ifråga om att popularisera och utveckla den redan livaktiga bordtennisporten. För att bereda föreningar och klubbar av olika slag, och även alla andra intresserade, nya möjligheter till propaganda och information har man låtit iordningställa en utställning, som visar bordtennisportens utveckling, historiskt, geografiskt, organisationsmässigt, tekniskt etc. Den är avsedd att lånas ut till klubbar och andra, som i samband med arrangemang önskar göra propaganda för sporten.

För att göra utställningen levande manar bordtennisförbundet respektive arrangörer att söka komplettera utställningen med "levande" arrangemang som exempelvis film, uppvisningsspel, instruktion för nybörjare, föredrag, särskild disk för försäljning av bordtennismateriel, trycksaker om bordtennis, medlemsanteckning m. m.

Det fasta materialet, som ingår i utställningen, består av 8 dubbelsidiga fristående skärmar (alltså 16 sidor) i storlek 1×2 meter, samt en skylt i form av en jättestor racket, som kan placeras mot en vägg eller hängas upp. Skylten är försedd med texten "Pingis — en utställning om bordtennis" på båda sidorna. Alltsammans är förpackat i 3 specialgjorda lådor.

Utställningen kostar 50 kr. att hyra för max. 14 dagars hyrestid och kan rekvireras efter hänvändelse direkt till SBTF:s kansli, adress Box 335, Bandhagen 3, tel. 79 32 47. Fraktkostnader t. o. r. Stockholm tillkommer.

---

mera. Han kan också visa Dej vägen till Domkyrkan, Åbo slott, Välsignelsekapellet, den nya yrkesskolan eller visa Dej en promenadväg längs Aura å, den väg där biskoparna fordomdags vandrade, en väg som Du själv kan använda Dej av idag och då njuta av en skön stad med verksamhetslust i blodet.

K. A.

Ungdomsdelegationen

- har beslutat tilldela Unga Örnar i Brämaregården igångsättningsbidrag för nystartad verksamhet i stadsdelen samt Tolereds AIK s. k. fortsättningsbidrag för verksamheten i Biskopsgården. SSU Backa har fått utrustningsbidrag för sitt arbete därute.
- har vid sina sammanträden upprepade gånger kunnat konstatera, att det råder stor brist på anslag för föreningsarnas ledarutbildning i Göteborg. Några kommunala bidrag utgår som bekant inte för detta ändamål. Senast var det Frälsningsarmén och Svenska Scoutförbundets göteborgsdistrikt som fick avslag på sina ansökningar på grund av brist på anslagsmedel för ledarkurser. Ungdomskonsulenten har nu fått delegationens uppdrag att bevaka frågan inför kommande budgetbehandling.
- har vid två tillfällen under senaste tiden diskuterat frågan om en ledarekryteringskampanj i Göteborg. Anledningen härtill är bl. a. den broschyr, som Livbolaget Framtiden utgivit och som konsulent Lars Gråby skrivit under rubriken: Ungdomsledare — jag?
Delegationen har enats om att för närvarande inte igångsätta någon dylik kampanj utan i stället följa frågan fram till hösten och avvakta andra städers försöksverksamhet. En del andra uppslag kommer också att ytterligare penetreras av ungdomsdelegationen.
- har med barnavårdsnämndens godkännande till ledamöter i ungdomsråden utsett följande: I Torpa: assistent Bernt Sloberg. I Redbergslid: frökan Inger Adamsson.

Kungsladugårds ungdomsråd

samlade föreningarnas representanter i distriktet den 18 mars till en diskussion om temat: "Har föreningarna spelat ut sin roll i samhället?" Inledare var ungdomskonsulent Kjell Andersson vid barnavårdsnämnden, som i ett kort anförande tecknade bakgrunden till ungdomsarbets situation just nu.

Talaren uppehöll sig vid de konkurrenser, som föreningslivet har, och nämnde därvidlag särskilt massmedia, motorismens utveckling, den förbättrade ekonomiska standarden bland ungdom och den differentierade fritidssysselsättningen överhuvudtaget. Kjell Andersson fortsatte med att analysera ungdomsföreningarnas program och arbetsmetoder och konstaterade, att man på många håll fortfarande arbetar med metoder lika dem man använde i föreningslivets begynnelse. Efter en skarp vidräkning med njuggheten i anslagstilldelningen från stat och kommun avslutades anförandet med en skiss på ett handlingsprogram för ungdomsarbetet av i dag. Den röda tråden i detta program var: ökad omväxling och spänning i arbetet, utvecklande ungdomsarbete som ger självförtroende bland de unga, mera skapande aktivitet och mera kunskap om våra ungdomars beteende.

Den efterföljande diskussionen blev synnerligen livlig. Gösta Sykfont i ungdomsrådet betonade att en förändrad värld kräver ett förändrat föreningsliv, Gunnar Andersson i Hyresgästföreningen vittnade om sin tro på den växande ungdomen och menade att den var mycket bra trots alla de frestelser, som den är utsatt för. Arne Frisk i Sanna IF berättade, att enligt hans mening var TV knappast en konkurrent till idrottsrörelsens arbete, i varje fall inte vid klubbträffar och träningskvällar. Han fick instämmande av de närvarande SSU-arna. Sykfont var rädd för enbart idrottsverksamhet bland ungdom, "man måste ha utblickar inom idrotten", ansåg han. Han nämnde också om skolungdomens

pressade arbetsvardag, som många gånger omintetgör deras deltagande i föreningsarbete. IOGT-representanterna betonade, att man har svårt för att få tag i ungdomen och att generationsbrytningarna är ganska markanta. "Ungdomen måste få komma fram", var den allmänna mening. Från Högsbo fritidsförening önskade man kraftigare engagemang av ungdomen i samhällsfrågorna. Ungdomsgårdsförestandare Egon Simonsson gav glimtar från det öppna arbetet i ungdomsgården och berättade om ökad aktivitet från nya ungdomar vid deras enrollering i gården. Ungdomsrådets ordförande, Bertil Nilsson, ställde frågan om aktiveringen av stadens 60 % föreningslösa och önskade samarbete mellan ungdomsgården och föreningarna. Nyttan och betydelsen av föräldrakampanjer, nya former för propaganda, samarbetet med biblioteken, teatergruppernas aktivitet, behovet av bollplaner och frågan om ungdomskaféer diskuterades också livligt innan man drog hem var och en till sitt för att begrunda de många åsikter, som framförts under diskussionskvällen.

Den som betänker sig länge fattar inte alltid det klokaste beslutet.

Goethe.

Vanliga människor tänker bara på hur de skall tillbringa tiden; en förståndig försöker använda den.

Schopenhauer.

Fader tid vidrör med lätt hand den, som har använt honom väl.

Charles Dickens.

Det omöjliga tar bara lite längre tid.

Winston Churchill.

De som använder sin tid sämst är de första att beklaga sig över att den är så kort.

Poor Richard's Almanac.

Vattenpolo

Vattenpolo är en mycket svår bollsport. Det räcker inte med "bollis" man måste även kunna simma fort men inte heller det räcker för att kunna leka med bollen i vattnet. Man måste ha massor av vattenvana och kunna tåla "dränkningar" och kallsupar. Det där med att stoppa ned sin motspelare under vattnet har väl mer eller mindre försvunnit. Det förekom mycket förr, då man spelade efter andra regler än i dag. Polosporten har ständigt förnyat sig och det senaste som kommit är att man numera får använda sig av avbytare och att man i stället för två halvlek spelar matchen i fyra perioder. Matchtiden är precis som i ishockey effektiv d. v. s. tiduret går endast då bollen är i spel. Detta gör att en match kan variera mellan 35—50 minuter.

Det ligger mycket träning bakom en vattenpolospelare. Man räknar med en lärotid av ca sex år innan man kan räknas som polospelare. Pojkarna börjar redan vid 12 års ålder att leka med bollen och vid 18 år skulle man kunna ta steget in bland "polohajarna". Men det tar ännu några år innan man skaffat sig rutin och lärt in de många olika taktiska uppläggningar, som det alltid myllrar av i en bollsport.

Många säger att vattenpolo är en hård och många gånger ojust sport. Jag vill säga så här: Det är inget spel för veklingar — det fordras kraftiga gossar samtidigt som dom måste vara simsnabba. Skador, säger en del. På det kan jag svara, att under 20 års tid har jag själv varit med och spelat och sett massor av vattenpolo men få är de tillfällen när någon allvarlig skada inträffat. Små blesyrer kan alltid hända men i vilken bollsport händer inte det? Vattnet har ju den underbara förmågan att lindra eventuella smällar och att man hör vissa rop från spelarna då och då, innebär inte att de fått någon hårdare smäll utan spelaren vill kanske på detta sätt göra domaren uppmärksam på en liten ojust behandling. Man kallar ofta

VATTENPOLO

— illustrerad här och på omslagssidan av Döbeln-Mattsson —
Jordrar en lång lärotid, säger en av våra mest kända simledare och polospelare, Reine Odell, välkänd i vår stad bland simungdomen.

polospelare för "filmare" och en teaterkritiker sa' en gång efter att ha sett en polomatch: "Bland de bättre skådespelare jag sett var dessa polospelare, som med den mest utstuderade mimik spelade teater till allmän förtjusning för publiken och till förtvivlan för domaren."

Visst är vattenpolospel ett skådespel — ett roligt och spännande sådant. Vattenpolo är fortfarande lek och idrott och det tjusiga är kanske den renodlade amatörism som finns inom hela simsporten. På nära håll har vi göteborgsklubbarna S 02 och GKK, som deltagar i div. I resp. div. II. Klubbarna betalar resorna medan spelarna själva de flesta gånger får stå för logi- och matkostnader. Självfallet går många lovande pojkar förlorade för denna snäva ekonomi och letar sig till mera "lönsamma" idrotter men kvar står den grupp, som vuxit sig fast i vattensporten och liksom fiskar stortrivs i vattnet och allra helst när man får leka med bollen.

Vett till sjöss

Arbetsmarknadsstyrelsen har i ett yttrande till JO i samband med ett aktuellt fall, där en domstol föreskrivit en villkorligt dömd att ta anställning till sjöss, betonat vikten av att de ungdoms- och nykterhetsvårdande tjänstemännen klart och allsidigt informeras om arbetet och miljön för de ombordanställda. Riskerna för att bristande kännedom om sjömanslivets krav orsakar felbedömningar av klienternas lämplighet och kvalifikationer bör därigenom minskas. Arbetsmarknadsstyrelsen vill för sin del medverka till att genom sina underlydande organ sprida kännedom om de krav yrket ställer på sina utövare.

Det är inte första gången som problemet tages upp till behandling. Gång efter annan har man från sjöfolkets sida påpekat det olämpliga i att ungdomar med anpassningsproblem och personer med spritproblem hänvisas till sjömansförmedlingarna. Livet till sjöss, menar man, är ingen rehabiliteringsmiljö för sådana personer. Man måste förstå sjöfolkets inställning i denna fråga! Det kan inte anses riktigt att sjömanskåren, i en utsträckning som nu sker, ska fungera som uppsamlingscentral för samhällets borttappade ungdomar.

Den tid är nu förbi då metoden att sända vanartiga söner till sjöss ansågs som lämplig medicin. Det var under skeppsgossekårens dagar och under tider då skeppare som Varg-Larsen befolkade haven och då vettet skulle piskas in där bak. Historien om den förlorade sonen, som gick till sjöss och som så småningom kom hem som aktad kapten, hör nog mer till skönlitteraturen än till det verkliga livet. Pedagogiken är romantiserad och saknar verklighetsunderlag.

Men vad ska då samhället göra med de ungdomar, som visat vanart eller som begått brott, och som nu behöver förankras i ett arbetskollektiv? Frågan är långt ifrån tillfredsställande löst. Yrkesvägledning och yrkesutbildning, baserade på noggrann kännedom om den unges personliga förut-

sättningar, kan sägas utgöra grunden för en inpassning i arbetslivet. Hur den unge kommer att lyckas beror emellertid på så många andra faktorer. Ofta har det påpekats hur viktigt det är, att det finns någon på arbetsplatsen, som tar hand om den unge, som skyddar och vägleder honom den första tiden och som hjälper honom över tröskel-problemen till arbetsgemenskapen. Det behöver göras mycket på det här området. Företagare, arbetsledare och fackföreningsfolk behöver informeras om de anpassningsstördas problem, speciellt i förhållande till arbetslivet. En sådan upplysningsverksamhet skulle inte bara kunna stimulera den enskilde

---

**FRIHET FRÅN
HUNGER**

**Sverige
hjälper**

POSTGIRO 90 1961

---

företagaren att göra personliga insatser för att hjälpa de anpassningsstörda ungdomarna att infogas i yrkeslivet, utan skulle också kunna bidra till att förändra attityderna gentemot dessa ungdomar. Bristande kännedom och förståelse för de anpassningsstördas psykologiska och sociala belägenhet är på sina håll verkligen avgrundsdjup.

J. Cederlöf.

Fritid för miljoner

På grundval av offentlig statistik samt konsumtionsprognoser har nedanstående tabell över våra fritidsutgifter sammanställts. Siffrorna gäller år 1958 och slutsumman 4.780 miljoner svarar mot sjundedelen av den totala privatkonsumtionen det året (33.140 miljoner).

Tabellen torde vara det första försöket hittills att skaffa överblick över "den fritida konsumtionen" i Sverige. Ytterligare några poster kan givetvis också anses höra dit. Som exempel kan nämnas konsumtionen av vin och sprit (1.523 miljoner), tobak (1.072), kaffe, te och kako (723) samt malt och läskedrycker (573 miljoner).

Fritidsresor med egna fordon	1.760
Radio, TV, grammofonplattor	575
Aktiv sport (gymnastik, tennis m. m.)	17
Hobbies, båtar, sportutrustning	169
Fritidsresor med kollektiva färdmedel	250
Lotteri, tips, toto	352
Leksaker, spelkort, skämtartiklar	91
Hotell och pensionat	195
Biobesök	160
Kameror, film, framkallning	121
Sommarstugor, egna och hyrda	100
Idrottsevenemang	33
Teater- och konsertbesök	36
Kursavgifter för vuxna	36
Blommor och krukväxter	242
Böcker, tidningar, tidskrifter	514
Andra offentliga nöjen	100
Hundar, kattor, akvariefiskar o. dyl.	29

Summa milj. kr. 4.780

KULTURTRÖSKELN

fortsätter att väcka intresse. Vid pressläggningen förberedes avslutningen med stadssekreterare B. Tholin som diplomutdelare. Mera om "tröskeln" i nästa nr av Vi alla.

Är du gruppleddare?

Din arbetsuppgift är att vara *gruppleddare*. När ni träffas första gången vet alla vad som skall ske. Och hur det skall hända, ja — det är förväntningar, som är helt inriktade på Dig. Vad Du skall göra?

Till en början — innan de kommer — se till att Du har en trevlig *miljö* och när alla är samlade, skapa en ledig atmosfär. Deltagarna är gäster. Du vet själv, att på en bjudning av idel obekanta, så hör det inte till god ton att dessa skall stå vid spisen och laga mat och rota i skåpen för att få fram tallriker och fat. Sådant sker bara med den intima vännen och i familjekretsen.

Studiematerialet får Du aldrig betrakta som tillräckligt. Komplettera själv före sammankomsten. Stick in det som synpunkter och fakta under samtalets gång. Passa samtidigt på att göra ett *sammandrag* av vad som sagts, så slår Du två flugor i en smäll, riktar upp debatten och fyller på underlaget. Får Du bra uppgifter över, betrakta det som en tillgång.

Skillnaden mellan att *munhuggas* och att *diskutera* är väsentlig. Stoppa det första och understöd det senare. Gott är att tro, men i denna uppgift knappast givande. Din argumentation för egen åsikt kan för gruppen vara lika trevligt som en hel sommars regnande. Alla upplever väntan — ingen trivs med det. Bättre är det inte, när en deltagare *dominerar*. *Grupparbete* är lagjobb och knappast *enmansteater*. Att vara "tyst och försynt" i gänget är inte detsamma som att inget våga. Vill den "tyste" göra sin stämma hörd, ge henne då benägen hjälp, så det blir sagt. Där emot — tvinga aldrig folk att *agera*. Aktivitet i positiv mening mäts inte i *prat* utan insatser och arbete.

Så en sak till — passa *tiderna*. Om deltagarna kommer försent, så är det retfullt och bör rättas till. Slarvar Du själv — det är oförlåtligt. Absoluta förhinder med försök att ordna till det bästa är motiverat. Nonchalans är dåligt omdöme.

Redaktören

FÖRÄLDRAMÖTE och hela salen fylld av mammor, pappor, fastrar. Snyggt och prydligt klädda har man intagit sina platser och väntar nu på att rektor själv skall stiga fram och hälsa välkommen. I sidokorridorerna hörs nervöst trampande flickbarn, som om en stund skall läsa och sjunga för menigheten. Rektorn är också en smula spänd, men tar djupa andetag och försöker se oberörd ut.

Några senfärdiga och skygga föräldrar måste som straff sätta sig på första bänk.

De beställsamma i föräldraföreningens styrelse bläddrar i de medhavda argumenten. Slipsar rättas till och anletsdragen ordnas i lämpliga formationer. Spelet kan börja.

Pianomusik, välkomsttal, sång och där efter dagens föredragshållare med svinläderportfölj och världsvis blick.

"Ungdomens levnadsnormer". Översikter, resuméer, tillbakablickar. Pekar på erfarenheter från andra länder, hänvisar till officiell statistik och vågar sig ut i en del spekulativa vändningar. Med tragik i blicken talar han om nedbrytande tendenser och ser mer än destruktiv ut själv. Tappar tråden för en stund och blir monoton. En liten fru på fjärde raden, som hade stigit upp klockan sex på morgonen för att koka gröt, rycker till när hennes man, som inte steg upp förrän klockan 7, kommer på henne med att slumra till. På tredje raden kväver en TV-längande pappa en gäspning...

Föredragshållaren har tagit händerna till hjälp i sin argumentation. Han har lämnat "frestelsestryck" och andra tryck, som trycker de unga. Mötesordföranden tittar

på sin klocka. Talaren föreslår i en för dagen nyfunnen ordvändning, att föräldrar, lärare och ungdom skall försöka lära sig samarbeta. Så talar han om att barnen skall tidigt i säng, ha lagom med fickpengar, ta avstånd från tobak och sprit, inte springa för ofta på bio och därjämte iakttä ett hyfsat uppträdande mot dem som är större än de själva, d. v. s. de vuxna.

Under artiga applåder försvinner talaren från podiet, en smula röd i ansiktet av den utståndna ansträngningen och mycket djupt gripen av livet i allmänhet och sin egen kunnighet i synnerhet.

Mötesordföranden, som under föredraget blivit torr i munnen, företar en stunds gomsegelgymnastik innan han får mål i mun och kan tacka för "ett synnerligen tankeväckande" föredrag. Ordet lämnas fritt, d. v. s. det blir en stunds pinsam tystnad i salen, innan hr Karlsson, som är styrelseledamot i sin fackförening, räddar situationen genom att fråga något som ligger bra till för "specialisten-föredragshållaren", varpå denne ånyo kan uppbygga de närvarande en stund med sin visdom.

Klockan har emellertid blivit mycket — vad hittar manntro ungarna på därhemma under ff-en? Som om samma tanke plötsligt slog alla de närvarande, och tanken också fann vägen till mötesordföranden, slog han klubban i bordet och tackade på nytt och avslutade det hela. Folk troppar hem. På gatan väntar folkbilen, som skall föra fru och herr X hem till sovstaden och folkhems lägenheten på fyra rum och kök.

Hemma på bordet står smörgåsarna bredda, litet ojämt skurna och garneringen med pålägg ej alltför piffigt utförd. Men strunt i det. Viljan har varit god hos alla parter. Vi har alla problem. Och nog kan mamma och pappa behöva en rejäl smörgås, föräldrar som dels intresserar sig för sina barns skolproblem och dels lämnar huset för en hel kväll med allt vad det medför av lugn och ro för de hemmavarande. Frihet med TV-n, inga påminnelser om de och de och de, liberal hälsotvätt och mycket, mycket annat. Föräldramöten är en välsignad uppfinning. Mera sänt...

ALLT I ETT

Bestämmelser om statsbidrag

	Allmän studiecirkel	Ungdomscirkel	Fritidsgrupp
Deltagarantal	Minst 5, högst 25		
Deltagarålder	Minst 14 år	Övervägande delen, dock minst 5, i åldern 14-18 år	Samtliga i åldern 12-24 år
Planering	Av studieförbundet eller skolöverstyrelsen godkänd studieplan		Regelbunden och planlagd verksamhet
Tid	Minst 20 timmar, fördelade på minst 10 sammankomster under lika många veckor. Till cirklarna utgår bidrag för högst 3 timmar per sammankomst.		
Anmälan	Insändes vid cirkelstarten till studieförbund.		Anmälan till kommunalt organ samt studieförbund.
Redovisning	Enl. studieförbundens anvisningar. I regel under maj månad.		I regel: För höstterminen före 15 dec. — för vårterminen före 1 maj
Ledning	Av studieförbundet godkänd handledare		
Närvarolista	Föres under den tid gruppen respektive cirkeln arbetar		
Anslag: Handledare och materiel	50 % av kostnaderna, dock högst 7:50 pr timma o. 300:— pr cirkel.	75 % av kostnaderna, dock högst 11:— pr timma o. 300:— pr cirkel	50% av kostnaderna, dock högst 4:50 pr deltagare*
Lokalhyra m. m.			2:— pr deltag.*
Räkenskaper	Verifikationerna för cirklar och grupper skall förvaras tillgängliga under en tid av minst 4 år för en ev. revision. 1 ex. av deltagarförteckning och rapport ingår i verifikationerna.		

* Deltagare = genomsnittliga deltagarantalet på de tio bäst besökta sammankomsterna: 12-24 år.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1961

drick **FEST-IS**
alla gånger!

Rävaror: Råsaft av apelsiner och citroner (26 g råsaft/dl dryck) och socker. Konserv.-medel tillsatt. Volym: 1,9 dl. Sockerhalt: ca 10 g/dl dryck.

STILL DRINK AV PRESSADE APELSINER —
drickes med sugrör direkt ur förpackningen

